

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **P. spol. s r. o.**, so sídlom P. Bratislava, IČO: X. zast. Advokátska kancelária J. s. r. o., so sídlom Š., Bratislava, IČO: X. proti žalovanému: **K., a. s.**, C., B., zast. JUDr. F. V. advokátom, H.,B., **o zaplataenie 362 849 Eur (10 931 189 Sk) prísl.**, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 16. 07. 2009 č. k. 35 Cb/95/2000- 465 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 16. 07. 2009 č. k. 35 Cb 95/2000-465 **p o t v r d z u j e .**

Návrh na prerušenie konania **z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým uznesením uložil žalobcovi nahradiť štátu trovy vo výške 360,15 Eur na účet Krajského súdu v Banskej Bystrici vedený v Štátnej pokladnici č. ú. X. konštantný symbol X. variabilný symbol X. v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Žalovanému uložil nahradiť štátu trovy vo výške 28,21 Eur na účet Krajského súdu v Banskej Bystrici vedený v Štátnej pokladnici č. ú. X. konštantný symbol X. variabilný symbol X. v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Podľa odôvodnenia uznesenia súd zistil, že v konečnom rozhodnutí opomenul Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd prvého stupňa a tiež Najvyšší súd SR, ktorý rozhodoval vo veci ako súd odvolací a dovolací, rozhodnúť o trovách, ktoré vznikli štátu v tomto konaní,

súd preto týmto rozhodnutím uložil povinnosť žalobcovi i žalovanému nahradiť štátu trovy vzniknuté v tomto konaní v zmysle § 148 ods. 1 O. s. p.

V predmetnom konaní vznikli štátu trovy vo výške 21 700 Sk pozostávajúce z vyplateného znalečného za vykonané znalecké dokazovanie, a to znalkyni Ing. J. C. vo výške 8 500 Sk (priznané uznesením zo dňa 11. 10. 2001, č. k. 35Cb/95/00-Ba-80) a znalcovi Prof. Ing. J. Ď. PhD. vo výške 438,16 Eur, t. j. 13 200 Sk (priznané uznesením zo dňa 11. 10. 2001, č. k. 35Cb/95/2000-462). Súd zistil z položky denníka č. X., že žalovaný dňa 12. 11. 2004 zložil zálohu na znalecké dokazovanie vo výške 10 000 Sk.

Pretože v konečnom rozhodnutí bolo o trovách účastníkov konania rozhodnuté podľa ust. § 142 ods. 2 O. s. p. tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, t. j. súd mal za to, že pomer úspechu a neúspechu obidvoch účastníkov je približne rovnaký, súd v predmetnom rozhodnutí trovy štátu rozdelil rovnakým dielom medzi žalobcu i žalovaného. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný v konaní zložil zálohu na znalecké dokazovanie vo výške 10 000 Sk, súd mu povinnosť nahradiť trovy znížil o uvedenú sumu.

Proti tomuto uzneseniu sa odvolal žalobca a navrhol konanie v súlade s § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. prerušiť do právoplatného skončenie veci vedenej pred Ústavným súdom SR sp. zn. RVP/1092/2009 o sťažnosti pre porušenie základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu a po jeho ukončení rozhodnúť o trovách štátu podľa § 142 ods. 3 O. s. p. tak, že na ich znášanie v plnej miere zaviazne žalovaného.

Podľa názoru odvolateľa mal súd rozhodnúť o trovách štátu podľa § 142 ods. 3 O. s. p., pretože právny základ vzniku nároku žalobcu na náhradu škody a na náhradu ušlého zisku bol v konaní preukázaný, čo značí, že žalobca bol v merite veci podanej žaloby úspešný, súd mu požadovanú náhradu škody pre neplatnosť právneho úkonu vzniknutého porušením právnej povinností žalovaného v plnom rozsahu priznal.

Žalobcovi vznikol ďalej nárok na náhradu ušlého zisku zo strany žalovaného, samotná výška vzniknutej škody a ušlého zisku žalobcu závisela výlučne od znaleckého dokazovania a následne od úvahy súdu.

Uvádza tiež, že podal na Ústavný súd Slovenskej republiky v súlade s článkom 127 Ústavy Slovenskej republiky sťažnosť pre porušenie základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu. Podľa jeho názoru rozhodnutie Najvyššieho súdu č. k. 1 Obdo V 38/2007, 1 M V 4/2008, ktorým bolo zmenené rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 35Cb 95/2000 je nezákonné z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia otázky premlčania a následne porušenia základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu, ako aj práva vlastníť majetok podľa článku 20 odsek 1 Ústavy Slovenskej republiky a článku 1 dodatkového Protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Najvyšší súd SR prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods.2 O. s. p. a dospel k záveru, že nie je dôvodné.

Premetom napadnutého uznesenia je rozhodnutie o náhrade trov štátu podľa § 148 ods. 1 O. s. p. , o ktorých súd prvého stupňa nerozhodol a následne o nich nerozhodoval ani odvolací a dovolací súd.

Súd prvého stupňa správne pri svojom rozhodovaní o týchto nákladoch štátu vychádzal z rozsudku dovolacieho súdu, ktorý rozhodoval na základe mimoriadneho dovolania generálneho prokurátora a rozhodnutie odvolacieho súdu zmenil tak, že ho v časti o zaplatenie sumy 2 000 000 Sk s úrokom z omeškania 17,6% od 09.06.2000 do zaplatenia potvrdil a vo zvyšku zmenil tak, že návrh zamietol, pričom žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Z tohto rozsudku správne súd prvého stupňa vyvodil, že pomer úspechu a neúspechu obidvoch účastníkov je približne rovnaký, čiže žiadnemu z účastníkov nevzniklo právo na náhradu trov konania neúspešným účastníkom, a preto o trovách štátu rozhodol tak, že rozdelil ich znášanie rovnakým dielom.

Žalobca v odvolaní uvádza, že v petite žaloby síce žiadal aj priznanie náhrady ušlého zisku, pričom jeho výšku nedokázal bezprostredne pri podaní žaloby vyčíslieť a jej presná špecifikácia sa stala predmetom znaleckého dokazovania.

Podľa krátkeho, pre posúdenie dôvodnosti dovolania potrebného zopakovania priebehu konania, žalobca žalobou došlou súdu dňa 9.6.2000 si uplatnil voči žalovanému

sumu vyše 3 mil. Sk s prísl. titulom náhrady škody a sumu 694 745,39 Sk s prísl. z dôvodu ušlého zisku.

Na pojednávaní dňa 31. 10. 2001 a 13. 06. 2003 zvýšil na základe údajov v 2 znaleckých posudkoch z odboru účtovníctva uhradených štátom výšku sumu uplatnenej titulom ušlého zisku na vyše 8 mil. Sk.

Pre úplnosť treba uviesť, tretí vo veci pripojený znalecký posudok zohľadňujúci prvé dva posudku a zaplatený žalovaným, podľa ktorého by žalobca v roku 1997 a 1998 ak by nedošlo k odcudzeniu tovaru a ten bol predaný za rovnakých podmienok ako sa uvádza v jeho účtovných výkazoch, dosiahol stratu vyše 4 mil. Sk.

Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudkoch zo dňa 19. 12. 2005 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi okrem náhrady škody ušlý zisk v sume uplatnenej v žalobe s odôvodnením, že jeho zvýšenie bolo uplatnené po uplynutí premlčacej lehoty. Odvolací súd v tejto časti rozsudok súdu I. stupňa potvrdil. Na dovolanie žalobcu a mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora dovolací súd dovolanie žalobcu zamietol a rozsudok odvolacieho súdu zmenil tak, že v časti o zaplatenie 2 mil. s prísl. ho potvrdil a vo zvyšku zmenil tak, že žalobu zamietol a žiadnemu z účastníkom nepriznal náhradu trov konania.

Z uvedeného je zrejmé, že súd rozhodoval len o sume uplatnenej v žalobe, pretože žalobca si uplatnil súdom ustanovenými znalcami výšku ušlého zisku po uplynutí premlčacej doby. Znalecké dokazovanie, ktoré bolo zo strany žalobcu namierené najmä na zvýšenie uplatnenej sumy ušlého zisku teda nebolo potrebné. Keďže sa však žalovaný proti žalobcom napadnutému uzneseniu neodvolal, odvolací súd nemohol uvažovať o prípadnom znížení čiastky, ktorú súd uložil zaplatiť žalovanému.

Pokiaľ odvolateľ navrhol odvolaciemu súdu, aby konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. prerušil z dôvodu, že podal sťažnosť na Ústavný súd SR pre porušenie základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu, čiže podľa jeho mienky ide o konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá má význam pre rozhodnutie súdu, odvolací súd s názorom odvolateľa nesúhlasí. Podanie a prijatie ústavnej sťažnosti ako aj rozhodnutie o nej nie je rozhodnutím, ktoré by mohlo ovplyvniť len napadnuté rozhodnutie.

Rozhodnutie o náhrade trov konania vrátane náhrady trov, ktoré zaplatil štát, je podľa § 151 O. s. p. súčasťou rozhodnutia súdu o trovách štátu, súd rozhoduje aj bez návrhu. Napadnuté uznesenie je nevyhnutným doplnením, skompletizovaním rozhodnutia o náhrade trov konania a rozhodnutia v spore ako celku. Podľa odvolania žalobca odôvodnil spomenutú sťažnosť na ÚS SR nesprávnym právnym posúdením otázky premlčania nároku dovolacím súdom. Pokiaľ bude úspešný na ÚS SR a v nasledujúcich konaniach súdov v merite veci, rozhodnú tieto súdu aj o náhrade trov konania vrátane trov štátu.

Na tomto základe odvolací súd napadnuté uznesenie ako správne podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 14. októbra 2009

JUDr. Jozef Štefanko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: L.